ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β΄. ΑΡΙΘ. 70

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς ''ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ'' καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν ''ΣΑΛΠΙΓΓΑ'' δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.
Editor S. Hourmouzios LIMASSOL.

☞ Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ. | ΤΕΤΑΡΤΗ. | 10, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

ΦΟΒΕΡΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΒΟΘΡΑ.

Ἀναγράφομεν ἐκ τῆς ἀξιολ. συναδέλφου «Ὁμονοίας» τῆς Ἀλεξανδρείας τὸ ἑξῆς ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν, ἄξιον ἀναγνώσεως καὶ παρ' ἡμῶν, ἐν οἷς πλεῖστοι πιθηκίζοντες τοὺς μεγάλους παραδίδονται με δεμένα μμάτια εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τοὺς νεωτερισμοὺς, τότε δὲ «τ' ἀνοίγουσιν» ὅταν ὁ κλονισμὸς τῶν οἰκονομικῶν των τοὺς τὰ τυφλώσῃ ὁλοτελῶς :—

«Πλέον ἢ ἄπαξ ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἄρωμεν κραυγὴν κατὰ φοβερᾶς μάστιγος, ἥτις ἀληθῶς κατατρύχει τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν καὶ ἥτις ἀλλοῦ που δὲν ἄγει ἢ εἰς ὑλικὸν ὄλεθρον καὶ ἠθικὴν ἀκόμη κατάπτωσιν. Ἡ μάστιξ αὕτη εἶναι ἡ ἐπάρατος πολυτέλεια, ἡ ἀνωτέρα καὶ τῶν πόρων καὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἕξεων ἡμῶν καὶ ἡ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸν καθόλου βίον τῶν Ἀνατολιτῶν. Αὕτη ἀληθῶς εἶναι ἡ κωλύουσα τὴν ἡμετέραν πρόοδον, ἡ θέτουσα ἡμᾶς ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ τῶν ἄλλων, παρὰ τὴν ἔμφυτον ἡμῖν ἱκανότητα καὶ νοημοσύνην. Ἡ παράλογος πεισμονὴ τοῦ πράττειν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις ἡμῶν κατέστρεψε καὶ καταστρέφει πλείστους ὅσους ἐμπορικοὺς οἴκους, γηράσκει πρὸ τῆς ὥρας τοὺς οἰκογενειάρχας καὶ τοὺς μὴ τοιούτους παροτρύνει νὰ ἀποφεύγωσι δεσμοὺς δυναμένους νὰ τοῖς ἐπιβάλωσι βάρη δυσβάστακτα.

Ἐν Ἀνατολῇ ἡ μίμησις μεταπίπτει εἰς μόνον πιθηκισμόν. Οἱ μικροὶ ἐλαυνόμεθα ὑπὸ ἀκατασχέτου πόθου νὰ μιμηθῶμεν τοὺς μεγάλους καὶ νὰ καταστῶμεν ἴσοι πρὸς αὐτούς. Ἐν δὲ τῇ ἀκαμάτῳ ταύτῃ προσπαθείᾳ, ἥτις λαμβάνει τὰς διαστάσεις ἀπηλπισμένης πάλης, ἀπολλύμεθα κυριολεκτικῶς. Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἁπλούστατον. Ὅταν οἱ τῆς κατωτάτης τάξεως ζῶμεν ὅπως οἱ τῆς μεσαίας, καὶ οἱ τῆς μεσαίας ὅπως οἱ τῆς ἀνωτέρας, ὅταν περιβαλλώμεθα ἱμάτια ἐκ μετάξης καὶ ἐκ βελούδου ὅπως ὁ πολυτάλαντος τραπεζίτης καὶ ὁ μεγάλος κτηματίας, εἴτε αἱ σὶαί εἰσιν αἱ ἐμπορικαὶ περιστάσεις εἴτε ἀπαίσιοι, δὲν πρέπει νὰ ἀπορῶμεν ἔπειτα καὶ νὰ αἰτιώμεθα θεοὺς καὶ δαίμονας ὅτι ἐξηντλήθημεν οἰκονομικῶς καὶ ὅτι αἱ θυγατέρες ἡμῶν μένουσιν ἄγαμοι, διότι τίς νέος ἀποφασίζει εὐχερῶς νὰ ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις, περὶ ὧν καὶ λόγον μόνον ἀκούων καταλαμβάνεται ὑπὸ δέους; Τὸ κακὸν ἐξαπλοῦται καὶ κατέλαβε τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Πολλὰ ἐργοστάσια τῆς Εὐρώπης ἐργάζονται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Ἀνατολήν, τὰ δὲ εἴδη τῶν νεωτερισμῶν ἀποτελοῦσι σπουδαῖον κλάδον τῆς ἡμετέρας εἰσαγωγῆς, ὅ,τι δὲ δὲν βλέπει τις ἐν ταῖς κυριωτέραις τῆς Εὐρώπης μεγαλοπόλεσι, τοῦτο βλέπει ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τῆς Ἀνατολῆς. Ὅπως βαίνομεν, κάκιστα βαίνομεν. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐννοηθῇ ὅτι τὸ ὡραῖον ἔγκειται ἐν τῇ ἁπλότητι καὶ τῇ λιτότητι καὶ οὐχὶ ἐν τῷ χρυσίῳ καὶ τοῖς μίλτοις τῶν πλουσίων κοσμημάτων, καὶ ὅτι αἱ νεάνιδες λαμπρύνονται περικαλλέστεραι καὶ σεμνότεραι ἐν ἁπλῇ περιβολῇ ἢ ἐν ἀρλικινικοῖς πούφ καὶ τουρνούραις καὶ πλισσέδες. Ἂς ἀνασταλῇ πλέον ἡ κατάντης αὕτη πορεία, ὁ γελοῖος αὐτὸς ἀνταγωνισμὸς, ὅστις δὲν εἶνε ἢ ρεῦμα σπατάλης, ἀκηδίας καὶ μωροῦ κοσμοπολιτισμοῦ. Δ.»

«Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» δυστυχῶς εἶναι αἱ φωναί μας, ἀλλὰ τὰ ἐπακόλουθα θὰ τὰ ἴδωμεν καὶ νὰ μὴ μᾶς ἀρέσωσι. Καὶ ὑπομονὴ διά τινας πλουσίους οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ παρὸν τοὐλάχιστον ἔχουν κάπως ἐξησφαλισμένας τὰς ἀπολαβὰς καὶ εἰσοδήματά των· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως παρατηρεῖται ὅτι ἡ μεσαία τάξις ἔχει περισσοτέραν κλίσιν καὶ διάθεσιν εἰς τὸ νὰ ἐπιδεικνύῃ τὸν πλοῦτόν της καὶ πάθον πρὸς ἀπομίμησιν τῶν ἄλλων τῶν πλουσίων, ἡ δὲ κατωτέρα διὰ νὰ μὴ φαίνηται ὅτι κατὰ πολὺ ὑστερεῖ τῆς μεσαίας προσπαθεῖ νὰ τὴν μιμηθῇ, οὕτω δὲ τυφλὸς «τυφλὸν τυφλὸν ὁδηγεῖ, ἀμφότεροι δ' εἰς βόθυνον ἐμπεσοῦνται.»

Ἄλλοτε ἐγένετο λόγος εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἡ Γερμανία (ἢ ἡ Γαλλία, δὲν ἐνθυμούμεθα καλῶς) ἤθελε νὰ νομοθετήσῃ ὥστε ἑκάστου τόπου ἄνδρες καὶ

γυναῖκες νὰ φορέσωσι φορέματα παραγωγῆς τοῦ ἰδίου τόπου των καὶ ὄχι ξένου. Ἄ! πόσον καλὸν θὰ ἦτο τοῦτο! ὁποῖος θησαυρὸς θὰ ἔμενεν εἰς τὸν τόπον καὶ ὁποία ὠφέλησις θὰ ἐδίδετο εἰς τὰ βιομηχανικὰ ἔργα! ἐνῷ τώρα τὸ περιλημένον ἄλλοτε ἐργαστῆρι καὶ ἡ ἀγαπητὴ βοῦρα ἀπὸ πολλοῦ ἐσιγησαν.

Τὸ μέγα δὲ δυστύχημα δι' ἡμᾶς εἶνε ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Κύπρου βαθμηδὸν καταστρέφονται, ἡ παραγωγὴ διαφόρων ἐγχωρίων ἔργων ἐλαττοῦται, καὶ τὸ χρῆμά μας ἐξέρχεται καὶ ἐξοδεύεται διὰ πράγματα μὴ ἀναγκαῖα καὶ ὅλως ἐπουσιώδη, ἡ τοιαύτη δὲ κατάστασις ἄγει βεβαίως εἰς ὄλεθρον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Κατὰ νεώτερα τηλεγραφήματα οἱ Ρῶσσοι προχωροῦν πρὸς τὸ Ἀφγανιστὰν, κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Σαράκ· ἐξ ὅσων δὲ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Σαλισβουρὺ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων, ὅτι «τὸ Ζουλφικὰρ πρέπει νὰ μείνῃ εἰς τὰ Ἀφγανικὰ σύνορα διότι τὸ ὑπερσχέθη ἡ Ἀγγλία καὶ δὲν πρέπει νὰ αἰσθηθῇ ἡ ὑπόληψίς της», ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ Ρῶσσοι ἔχουν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ Ζουλφικὰρ, φαίνεται ὅτι τὰ Ρωσσοάγγλικὰ εἶνε εἰς κακὴν θέσιν. Αὐτὸς δ' οὗτος ὁ πρωθυπουργὸς ὡμολόγησεν ὅτι «δὲν ἔχει ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐπέλθῃ διὰ τῶν διαπραγματεύσεων εἰρηνικὴ λύσις». Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τὸ νῦν ὑπουργεῖον ἀνίσχυρον ὄν, καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ προκατόχου του ἀκολουθοῦν, δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ προβῇ εἰς ἀποτελεσματικήν τινα πρᾶξιν, πρὶν ἴδῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν· ὥστε τὰ ἀφγανικὰ θὰ παίζωνται μέχρις Ὀκτωβρίου. Ἐν τούτοις αἱ εἰδήσεις αὗται κατετάραξαν τοὺς ἐνταῦθα ἐν Τρωόδει στρατιωτικοὺς κύκλους.—Κατὰ τηλεγράφημα ἐπίσης ἔρχεται καὶ ἄλλο τάγμα στρατοῦ κατ' οὐτὰς, τοῦ ὁποίου τὰς ἀναγκαίας σκηνὰς διετάχθησαν τὰ ἐν Τρωόδει ἐπιμελητήρια νὰ ἑτοιμάσωσι, καὶ 500 ἀσθενεῖς.—Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ κατὰ μῆνα 8βριον νέαν ἐκστρατείαν εἰς Σουδὰν, ὅπως κατατροπώσῃ τὸν Μαγδῆν.

—Ἡ χολέρα ἐν Ἱσπανίᾳ ἐπιτείνεται. Τῇ 30 Ἰουνίου ἐγένοντο ἐν Μαδρίτῃ 1224 χολερικὰ κρούσματα ὧν τὰ 622 θανατηφόρα. Οἱ ἐμβολιασμοὶ ἐξακολουθοῦσι μετ' ἐπιτυχίας. Τέλος πάντων οἱ ἰατροὶ προσπαθοῦσιν ἂν μὴ ἄλλο τοὐλάχιστον νὰ γλυτώσωσιν ἀπὸ τὸν θάνατον ὅσους οἱ ἴδιοι καὶ οἱ προκάτοχοί των ἔστειλαν ἄνευ δικαστηρίου εἰς τὸν ἅδην χάριν δοκιμῶν, ἀλλ' εἶνε δύσκολον νομίζω νὰ φθάσωσι τὸν ἀριθμὸν ἐκεῖνον.

—Κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν» Ἀθηνῶν «ἀπεφασίσθη ἵνα οἱ περατώσαντες τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν δόκιμοι τοῦ ναυτικοῦ περιπλεύσωσι διὰ τοῦ ἀτμοδρόμωνος «Ἑλλάδος» ἢ τοῦ πάρωνος «Ἄρεως» τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Μεσογείου». Ἴσως ἐπισκεφθῶσι καὶ τὴν Κύπρον.

—Κατέπλευσεν εἰς Ζάκυνθον καὶ ἐκεῖθεν μεταβήσεται: εἰς Πειραιᾶ μεγάλη μοῖρα ἀγγλικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Χέη.—Καὶ ἰταλικὸς δὲ στόλος ἐκ 12 σκαφῶν περιπλεῖ τὴν Μεσόγειον.

—Εἷς ἕν τῶν καταστημάτων τοῦ Βερολίνου, ὁ καφφὲς, ὁ ζοῦθος καὶ τὰ λοιπὰ καταναλισκόμενα ἐκεῖ εἴδη, στέλλονται εἰς τὸν πελάτην διά τινος ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου. Ἐπὶ τοῦ μικροσκοπικοῦ τούτου σιδηροδρόμου τίθεται ὁ δίσκος μετὰ τοῦ ἀπαιτουμένου εἴδους, καὶ τὸν μεταφέρει ἀμέσως εἰς τὴν τράπεζαν πλησίον τῆς ὁποίας καθηται ὁ πελάτης, ὥστε περιττοὶ πλέον καὶ οἱ πολλοὶ ὑπηρέται τῶν καφενείων.

—Κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτελεῖτο ἡ ἑορτὴ τοῦ Σουλτάνου ἐν Κρήτῃ συνέβη τὸ ἑξῆς ἐν μέρει μὲν γελοῖον, ἀλλ' ὅπερ ἠδύνατο νὰ καταστῇ ἀφορμὴ σπουδαίων πραγμάτων:

Ἡ ὥρα τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου εἶχεν ὁρισθῇ, ὁ δὲ διοικητὴς προσεκάλεσε πολλοὺς ἐκ τῶν τῆς καλῆς τάξεως πολιτῶν ὅπως παραστῶσιν, ὁ δὲ Ἄχμετ Τουρσουτζάκης σέχας ἤρξατο δεόμενος ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους χριστιανῶν καὶ ὀθωμανῶν ἀναφωνούντων συνεχῶς τὸ «Ἀμήν». Ἀλλ' ὁποία ἦτο ἡ δέησίς του; Ἰδοὺ ἐπὶ λέξει τί ἐδέετο: Εὐχόμεθα, τὰ μοναστήρια ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσι τὸν βασιλέα ἡμῶν, νὰ μεταβληθῶσιν εἰς τουρκικὰ τεμένη· ἀμὴν! ἔλεγον καὶ οἱ χριστιανοί. Εὐχόμεθα ἵνα αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκές των γείνωσι δοῦλοι τοῦ Σουλτάνου· ἀμήν! ἐφώναζον καὶ οἱ χριστιανοί. Εὐχόμεθα ἵνα, ὅπου ὑπάρχει χριστιανὸς περιπέσῃ ταχιστα εἰς χεῖρας τοῦ Σουλτάνου καὶ ἴδωμεν τὸ αἷμα τῶν χριστιανῶν νὰ ρέῃ ὡς χείμαρρος ἔμπροσθεν ἡμῶν· ἀμήν! ἔλεγον ἐν κατανύξει καὶ οἱ χριστιανοί. Ὁποία ὅμως ἦτο ἡ ἔκπληξίς των ὅταν ἔμαθον τὴν ἐπιοῦσαν τὰς τοιαύτας κατάρας διὰ τὰς ὁποίας καὶ αὐτοὶ προσηύχοντο διὰ τοῦ «ἀμήν»! Ἐξητήσαντες ἀμέσως τὴν τιμωρίαν τοῦ σέχου καὶ τὴν παῦσίν του ὡς τοιούτου, ὁ δὲ διοικητὴς ἐφυλάκισε μεν τὸν σέχαν, ἐπεσκέφθη δὲ τὸν Μητροπολίτην ἐκφράσας τὴν λύπην του ἐπὶ τούτῳ.

—Αἱ πρόσοδοι τοῦ Αὐστρο-Οὐγγρικοῦ Λόϊδ διὰ τὸ 1884 ἐφ' ὅλων τῶν γραμμῶν ἀνῆλθον εἰς 11,964,194 φιορίνια, αἱ δὲ δαπάναι εἰς 9,325,847· ὥστε ἡ καθαρὰ πρόσοδος ἦτο 2,638,347 φιορίνια. Ἔχει δὲ νῦν 85 ἀτμόπλοια 21,850 ἵππων δυνάμεως καὶ 116,461 τόνων, τῶν ὁποίων ἡ ναυπήγησις ἀπήτησε δαπάνην 34,379,000 φιορινίων. Ἐν Τεργέστῃ ναυπηγεῖται ἤδη εἰς τὸ ναυπηγεῖον τῆς ἑταιρίας νέον ἀτμόπλοιον «Ποσειδῶν» καλούμενον.

—Ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλεται, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον της πόλεως ἐκείνης ἀνηγόρευσε δύο γυναῖκας διδάκτορας τῆς ἰατρικῆς καὶ ἑτέραν διδάκτορα τῆς φιλοσοφίας. Ταὐτοχρόνως δ' ἀγγέλλεται ὅτι τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Δουβλίνου ἀνεκήρυξε διδάκτορα τῆς μουσικῆς τὴν πριγκήπισσαν τῆς Οὐαλλίας.

—Ἐν Σανιγαλλίᾳ τῆς Ἰταλίας ἠυτοκτόνησε μικρὸν παιδίον ἡλικίας 9 ἐτῶν.

—Ἀγγλικὸν πλοῖον φθάσαν ἐσχάτως ἐν Ὀδησσῷ μετὰ τῆς συνήθους ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ὑπεβλήθη ὑπὸ τῶν ρωσσικῶν ἀρχῶν εἰς ἐφθήμερον κάθαρσιν λόγῳ ὅτι εἶχε προσεγγίσῃ εἰς Γιβραλτάρην. Τοῦ Ἀγγλου προξένου διαμαρτυρηθέντος ὅτι οὐδὲν σύμπτωμα χολερικῆς ἐπιδημίας ἐφάνη ἐν τῷ πλοίῳ, αἱ ἀρχαὶ εἰς ἀπάντησιν ἐδιπλασίασαν τὴν διάρκειαν τῆς καθάρσεως.

ΦΥΓΑΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Φίλοι μου χωρικοί.

Βλέπω ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς συμβουλεύσω ὥστε ὁπόταν καμμία γυναῖκα γεννήσῃ κανὲν παιδὶ παραμορφωμένον ἢ νὰ ὁμοιάζῃ κανενὸς ζώου, νὰ προσέχητε νὰ μὴ τὸ καίετε ὡς κάμνετε πάντοτε, διότι τοῦτο ἰσοδυναμεῖ μὲ φόνον καὶ ἡ Κυβέρνησις καταδιώκει καὶ τιμωρεῖ ὡς φονεῖς καὶ τοὺς γονεῖς οἱ ὁποῖοι ἀφίνουν νὰ καίεται τὸ τέκνον των καὶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸ καίει. Μάθετε δὲ μάλιστα ὅτι τὰ τοιαῦτα παιδία φέρουν καὶ εὐτυχίαν εἰς τοὺς γονεῖς των, διότι ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατον νὰ ζήσωσιν, ὅταν ἀποθάνωσι

βαλσαμόνωνται καὶ ἀγοράζονται πολὺ ἀκριβὰ, ἀπὸ περιηγητὰς καὶ διαφόρους ἄλλους φυσιολόγους. Ἀκόμη δὲ καὶ νὰ ζήσωσι δύνανται νὰ προκαλέσωσιν εὐτυχίαν εἰς τοὺς γονεῖς; οἱ ὁποῖοι δὲν πρέπει νὰ θεωροῦν τοῦτο ἐντροπὴν, διότι καθὼς ξεύρετε καὶ σεῖς οἱ χωρικοὶ, τοῦτο συμβαίνει ἐκ τοῦ ὅτι ἡ γυναῖκα ὅταν ἦνε ἔγκυος βλέπει πανὲν ζῶον καὶ ἀφαρπάζεται, ἡ δὲ ταραχὴ ἐκείνη τῆς ψυχῆς της μεταδίδεται εἰς τὸ ἔμβρυον [ὡς λέγουν καὶ οἱ ἰατροί]. Αὐτὰ λοιπὸν ἐθεώρησα καλὸν νὰ σᾶς συμβουλεύσω, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ὅτι προχθὲς εἰς ἓν χωρίον ἐγεννήθη ἓν παιδίον ἔχον ἀπὸ τῆς μέσης καὶ ἄνω μορφὴν, δέρμα καὶ σχῆμα καθ' ὅλο κληρίαν πηθίκου ἔζει δὲ, καὶ ὅμως οἱ γονεῖς μετὰ τῆς μαμμῆς τὸ ἔκαυσαν.

Ἔπειτα, ἀφοῦ τόσοι ἄνθρωποι ἐσωτερικῶς εἶνε καθ' ὅλα ὅμοιοι μὲ διάφορα ζῶα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα ἕως τὰ μικρότερα, καὶ ὅμως ζῶσι· διατί νὰ θανατώνωνται ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσι μόνον, ἴσως, ἐξωτερικὴν ὁμοιότητα μὲ αὐτά;

Μεταξὺ καλογήρων εἰσεχώρησε πρὰ τὸ ξύλον· ἐς κόρακας ἡ προσευχὴ καὶ ἡ μετάνοια· τὰ δυο αὐτὰ πράγματα δὲν διορθώνουν πλέον· διόρθωσιν μόναν τὸ ξύλον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ. Ἰδοὺ τί γράφουσιν ἡμῖν·

Κύριε ποῦ βκάλλεις τὴν "Σάλπιγγα".

Ἐξανακούσθη ἐ τὸν Θεόν σου ἕνας διάκος νὰ δέρνῃ ἄλλον διάκον καὶ Γουμένον ἀκόμη; Εἰς τὸ Μοναστῆρι τῆς κυρίας μου τῆς Τροοδίτισσας ὁ Ἰ . . . Διάκος ἔβρεξέν ταις προχθὲς τοῦ διάκου τοῦ Μοναστηρίου, καὶ μιὰν ἄλλην ἡμέραν ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸ κάμῃ καὶ τοῦ ἰδίου τοῦ Γουμένου γέρου ἀνθρώπου. Καὶ ξεύρεις τὸν λόγον; διότι ἐνοεῖ νὰ διατάττῃ ἐκεῖνος καὶ νὰ ἀκούουν οἱ ἄλλοι. Κατύχη του ποῦ νὰ μὴ τοῦ κροσθῇ ὅ τι πῇ. Ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ κεφαλή του ἐρρούφισεν ὅλην τὴν σοφίαν καὶ ἀφῆκεν τὰς ἄλλας κεφαλὰς σὰν τ' αὐγότζουφλα. Κύταξε νὰ τὸ γράψῃς τοῦτο, εἰδὲ μὴ, εἶνε τὸ πρῶτον ποῦ σοῦ γράφω θὰ ἦνε καὶ τὸ τελευταῖον καὶ βέβαια δὲν σοῦ συμφέρει ἐσὲ ποῦ θέλεις νὰ μανθάνῃς αὐτὰ ὅλα.

Ὁ ποδηνᾶς τοῦ Τρωόδου.

Ἐν Λάρνακι τῇ 4 Ἰουλίου 1885.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Σύνταξιν τῆς "Σάλπιγγος".

Ἀμφότερα τὰ ἐγχώρια φύλλα, ἥ τε "Φωνὴ" καὶ ὁ "Χωριάτης" ἐκθειάζουσι τὰς ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς Λάρνακος, γενομένας τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν, καὶ ἀποροῦσι πῶς νὰ ταῖς ἐπαινέσωσι πρεπόντως, ὅπερ ἐπὶ τέλους ἀναγκάζονται νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ὑπερβαίνει. τὰς δυνάμεις των. Ἐν τῷ "Χωριάτῃ" προσέτι κατεχωρίσθη καὶ ἐπαινετική τις διατριβὴ, ὡς ἐκ μέρους τῶν γονέων, διότι φέρει ὑπογραφὴν ἁπλῶς "οἱ γονεις" ἄνευ τοῦ "ἔπονται ὑπογραφαὶ", ἐν ᾗ καταφαίνεται ἡ ἁπλοϊκότης τοῦ γράψαντος αὐτὴν, λέγοντος: "Τὰς ἐξετάσεις ταυτας ἐτίμησαν διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας των ὁ δεῖνα, ὁ τάδε . . . καὶ ἡμεῖς . . ."

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ ἐξεταθεῖσαι μαθήτριαι ἐγνώριζον ἀπταίστως τὰ ἀπὸ στήθους μαθήματα [Ἱερὰ, βίους τῶν διδαχθέντων συγγραφέων, Γεωγραφίαν κλπ.], καὶ ἡ ἀνωτάτη τάξις ἀπεστήθισεν ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ Συντακτικοῦ ἀρκετοὺς κανόνας, ἀλλ' ἡ ἑρμηνεία ἐκ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν νεωτέραν ἦτο πλήρης σφαλμάτων, ἅτινα παρετρέχον τὸ ὑπ' οὐδενὸς διορθούμενα, τὸ τεχνολογικὸν μέρος δὲν ἦτο τόσον ἀξιοθαύμαστον, οὐδέποτε δὲ οὐδαμοῦ ἠκούσθη μία ὁλόκληρος τάξις νὰ συντάξῃ κατὰ τὰς ἐξετάσεις μίαν μόνην ἁπλῆν πρότασιν.

Ταῦτα ἀναγκάζομαι νὰ γράψω ὄχι μὲ σκοπὸν νὰ ψέξω τὰς ἐξετάσεις, ἀπεναντίας καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι αἱ πρόοδοι ἀναλόγως ἦσαν ἀρκεταί. Ἀπορῶ μόνον πῶς οἱ τοσοῦτον φειδωλοὶ ἐπαίνων καὶ αὐστηροὶ ἐπικρῖται, "οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα", ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πρωτοφανῆ Διευθύντριαν τοῦ Παρθεναγωγείου Σκάλας, ὄχι μόνον δὲν παρετήρησαν τὰς ἐλλείψεις τοῦ τῆς Λάρνακος, ἀλλὰ καὶ τοσούτους ἐπαίνους μέχρι κολακείας ἐπλεξαν. Ἴσως θὰ εἰπωσιν ὅτι ἐγένοντο διερμηνεῖς τῆς γνώμης τῶν πολλῶν· ἀλλ' ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει οἱ πολλοὶ δὲν δύνανται νὰ κρίνωσιν ἀσφαλῶς ὡς ἀπατώμενοι εὐκόλως.

Μανθάνω μετὰ λύπης ὅτι ἡ πέρυσιν ἐξ Ἀθηνῶν σταλεῖσα Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Σκάλας, δεσποσύνη Ε. Παγκάλου, τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακείου μὲ βαθμὸν ἄριστα καὶ πρωτοβάθμιος διδάσκαλος τῆς νέας μεθόδου, ἔδωκε τὴν παραίτησίν της. Ἐὰν ἀπεφάσιζε νὰ μείνῃ, ὅπερ εὐχόμεθα, ἠθέλομεν συμβουλεύσει αὐτῇ, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ θαυμάζωνται ὑπὸ τῶν πολλῶν αἱ ἐξετάσεις της, νὰ καταβάλλῃ τὴν ἐπιμέλειάν της γυμνάζουσα τὰς μαθητρίας της ν' ἀπαγγέλλωσι τὸ ἀπὸ στήθους ἐξεταζόμενον μάθημα μὲ ὕφος ρητορικὸν, χωρὶς νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἔννοιαν, ὀλίγην τεχνολογίαν νὰ ἐξετάζῃ καὶ ἂν καμμία μαθήτρια δὲν γνωρίζῃ νὰ σχηματίσῃ καλῶς ῥῆμά τι, νὰ μὴ τὴν διορθώνῃ, ἀλλὰ νὰ ἐρωτᾷ παρακάτω, ἐν γένει νὰ μὴ διορθώνῃ τὰ λάθη της, διὰ νὰ νομίζωσιν οὕτως οἱ πολλοὶ ὅτι δὲν ἔσφαλε, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἃ ἐκ τῆς πείρας ἤθελε διδαχθῇ, ἀφοῦ γνωρίσῃ τὸ γοῦστο τῶν κατοίκων. Αἱ ἐξετάσεις ἐδῶ, καθὼς ἑκατὰ λαβα, εἶνε φαγητὰ, τὰ ὁποῖα μαγειρεύουν οἱ διδάσκαλοι, συνδαιτυμόνες δὲ εἶνε οἱ ἀκροαταί· οἱ ἄνθρωποι θέλουν ἀπὸ τὰ φαγητὰ, ὅπου εἶνε συνειθισμένον τὸ στομάχι των, τοῦ γούστου των· "περὶ δὲ ὀρέξεως οὐδεὶς λόγος."

Εἷς ἀμερόληπτος.

Λεμησσῷ 8 20 Ἰουλίου 1885.

Φίλε Σαλπιγκτά.

Ἀνέγνωμεν τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς "Ἀληθείας" δημοσιευθὲν ἰατρικὸν δελτίον τοῦ κ. Ν. Δαρβοῦ ἰατροῦ. Ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν μόνην μακροσκελῆ αὐτοῦ περίοδον τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐκ Βουνίου γυναῖκα· ἡ σύνταξις ἐκείνη μᾶς παρακινεῖ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ γράφωμεν "Διερχόμενοι ἔπεσεν ὁ τοῖχος."

Εἷς — Οὐδείς.

Κύριε Σαλπιγκτά.

Ὁ τῆς Κυρηνείας ἰατρὸς Julleiham μεταβαίνει διὰ τοῦ προσεχοῦς εἰς Συρίαν γάριν ἐξοχῆς ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ὄντινα θέλει ἀντικαταστήσει ὁ μικρότερός του ἀδελφὸς, ὅστις διὰ τοῦ παρελθόντος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀφίχθη.

Καταπαρδα λυπούμεθα ὅτι ὁ κ. Heidelpeiaim ὡς ἀρχίατρος τῆς νήσου δὲν ἐφάνη παντελῶς δραστήριος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, χορηγήσας τὸ δικαίωμα εἰς τοιοῦτον ἰατρίσκον νὰ λαθέξῃ ἐν Κύπρῳ τοιαύτην θέσιν ἄνευ διπλώματος, ὅστις οὐδὲ τὴν φαρμακοποιΐαν ἀκόμη δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἀφοῦ ἐπὶ δύο μόνον ἔτη μαθήματα ἰατρικῆς ἤκουσε.

Κάλλιστα ἠδύνατο ἡ Σ. Κυβέρνησις διὰ τοῦ μισθοῦ ὃν πληρώνει εἰς τοὺς τοιούτους νὰ διορίσῃ ἰατρὸν τελειόφοιτον ἀναγνωρισμένου τινὸς Πανεπιστημίου. Δύναται ἆρά γε ὁ ἰατρὸς οὗτος καὶ ἐν Συρίᾳ νὰ καθέξῃ τοιαύτην θέσιν μὲ τοσοῦτον μισθόν; καὶ ὅμως μυρία ἐκσφενδονίζει παράπονα ὅτι ἐργάζεται ὑπὸ τοιούτου εὐτελοῦς μισθοῦ.

Ἀπορροῦμεν προγματικῶς πότε τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο προήχθη εἰς τὸ σημεῖον ὥστε νὰ κάμνῃ μαθητὰς τελειοφοίτους τῆς ἰατρικῆς· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου μυρίους θέλομεν ἴδει ἐπὶ τῆς σφαίρας ἰατροὺς, ἀφοῦ ἡ ἐπιστήμη αὕτη ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ἡ Συρία νὰ παράγῃ πολλοὺς τοιούτους, οἵτινες καίπερ ἀτελεῖς, θεωροῦνται ὅμως ὑπὸ ἐπιστημόνων τελειόφοιτοι.

* * *

Κυρήνεια 20. 7. 85.

Φίλη Σάλπιγξ

Κηρύξατε διὰ τῆς "Σάλπιγγός" σας ὅτι πᾶς Κύπριος ἀπερχόμενος εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν δι' ἐργασίαν του ὀφείλει νὰ προνοῇ περὶ καταλύματος, διότι εἰς τὰς Μητροπόλεις, ὡς ἦτο ἄλλοτε συνειθισμένος δὲν γίνεται δεκτός. Τοῦτο ἔπαθον ἐγὼ αὐτός. Ἀφιχθεὶς εἰς Κτῆμα Πάφου ἐζήτησα, καθ' ὃ χριστιανὸς, καὶ μὴ ἔχων γνωρίμους ἐν τῷ Κτήματι, νὰ καταλύσω ἐπί τινας ὥρας ἐν τῇ Ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ Μητροπόλει· τί δὲ νομίζετε ὅτι ἠκούσαμεν παρά τινος καλογήρου, ὅστις ἀντὶ σταυροῦ ἐκράτει ῥόπαλον καὶ μᾶς ἐδίωκεν; "Ἡ μητρόπολις δὲν δέχεται ξένους, καὶ μάλιστα ἐκ ξένης ἐπαρχίας, καὶ μάλιστα μὲ γυναῖκας." (!!!) Εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν αἱ παρακλήσεις μας. Εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν αἱ παραστάσεις μας ὅτι δὲν ἔχομεν γνώριμόν τινα ἐν Κτήματι. Εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν αἱ ὑποσχέσεις μας ὅτι ὀλιγόωρος θὰ ἦτο ἡ διαμονή μας καὶ ὅτι οὐδενὸς εἴχομεν ἀνάγκην. Ἐξεβλήθημεν τοῦ ἱεροῦ τούτου καὶ σεβασμίου καθιδρύματος ὅπως μὴ μολυνθῇ ὡς ἐκ τῆς ὑπάρξεως γυναικός. [!!!] Δημοσιεύσατε παρακαλῶ ὑπ' εὐθύνην μου τοῦτο.

Εἷς ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Λάρνακος.

Κύριε Σαλπιγκτά.

Ἐκ τῆς ἐν τῷ 235 φύλλῳ τῆς "Ἀληθείας" δημοσιευθείσης ἐκ Λευκωσίας ἀλληλογραφίας ἐμάθομεν ὅτι ἐκ τῶν 26 τῶν τὰς τελευταίας ἐξετάσεις ὑποστάντων καὶ δὴ καὶ ἀπολυθέντων μαθητῶν, 9 ἦσαν ἐκ τῆς πόλεως Λευκωσίας καὶ 17 χωρικοί· ἐκ τῶν 17 δὲ πάλιν τούτων χωρικῶν, οἱ 11 ἦσαν ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κυρηνείας· οἱ ἄλλοι 6 ἄρά γε πόθεν; μήτι ὑπῆρχε καὶ κανεὶς ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Πάφου; ὤ! ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἔσεται πάντως ἀποφατική· ἀλλὰ διὰ τί ἡ ἄσπλαγχνος τύχη κατεδίκασεν ἡμᾶς, ἐξ ὅλων, ἵνα καὶ τοῦ 19ου αἰῶνος λήγοντος, ζῶμεν περιπλανώμενοι εἰς τὸ ζοφερὸν τῆς ἀμαθείας σκότος, ἐστερημένοι τῶν εὐεργετικῶν τῆς ζειδώρου παιδείας ἀκτίνων; μήτι τὰ χρήματα ἡμῶν ἅπερ δίδομεν εἰς τὸν . . . δὲν ἔχουσι σταυρόν; διὰ τί νὰ μὴ λαμβάνῃ τις τὴν πρωτοβουλίαν, ἀφοῦ ὁ καὶ τὸ δίκαίωμα καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο ἔχων ἀγρὸν ἠγόρασε, (τὸ πολὺ φῶς, λέγει, βλάπτει) τὰ ὄμματα νὰ δείξῃ καὶ ἡμῖν τὴν πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ἄγουσαν, παρέχων, ἔστω καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ ὑποστήριξιν, πρὸς συμφιλίωσιν καὶ ἡμῶν μετὰ τῶν γραμμάτων; ἀλλοίμονον! ὁ Θεὸς νὰ μὴ ῥίψῃ οὐδὲ τοὺς ἀσπονδοτέρους ἡμῶν ἐχθροὺς εἰς τὰς χεῖρας τοιαύτης σκληρᾶς τύχης.

Παρ' ὀλίγον ἐλησμόνουν νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ὁ φιλόμουσος καὶ ῥέκτης ἡμῶν Ἱεράρχης προτίθεται κατ' αὐτὰς νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν συνήθη του περιοδείαν εὐλογήσων τὸ πεφιλημένον [ἡμᾶς] αὐτοῦ ποίμνιον.

Πάφος 30|12 Ἰουλίου 85.

* * *

Φίλε Σαλπιγκτά.

Πολλοὺς πάντοτε ἐπαίνους πρὸς τοὺς ἰατροὺς τῶν διαφόρων πόλεων βλέπομεν εἰς τὰ διάφορα τῆς Κύπρου φύλλα, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἆρα γε τῶν ἰατρῶν δὲν ὑπάρχει καὶ κανεὶς ἱκανὸς νὰ ἐπιχέῃ θεραπευτικὸν βάλσαμον καὶ εἰς δυστυχῆ τινα συγγενῆ μας πάσχουσαν μὲ καρκῖνον [ὡς τὸν ἐχαρακτήρισαν οἱ ἐπιστήμονες] εἰς τὸν μαστόν; Ἐὰν τοιοῦτος ἰατρὸς εὑρεθῇ, σὺν τῇ γενναίᾳ πληρωμῇ θέλει προκαλέσει δημοσίους ἐπαίνους, εὐχὰς καὶ εὐλογίας πλείστων ὅσων συγγενῶν.

Ἡ δυστυχὴς αὕτη πάσχουσα πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους, ὑπέστη πρό τινων μηνῶν ἐγχείρισιν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν κ. κ. Χάιδεσταμ, Θ. Ρώπα καὶ Καρλέττη, τῇ συνεργείᾳ τοῦ καλοῦ νέου κ. Ἀχιλλέως διερμηνέως ἤδη ἐν τῷ Ἐπαρχ. Δικαστηρίῳ, ἥτις καὶ ἐπέτυχε θεραπευθεῖσης ἐντελῶς τῆς πληγῆς. Ὑπέστρεψε λοιπὸν ἡ δυστυχὴς γυνὴ χαίρουσα καὶ ὑμνοῦσα τὸν Θεὸν μετὰ τῶν συγγενῶν της, διότι ἀπηλλάγη τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου παθήματος. Ἀλλὰ δυστυχῶς μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως μηνῶν ἤνοιξε πάλιν ἡ αὐτὴ πληγὴ, ἥν καὶ οἱ ἰατροὶ θεωροῦσιν ἀθεράπευτον, καὶ ἡ ὁποία ἔφερεν ἤδη τὴν γυναῖκα εἰς κίνδυνον.

Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύσητε τὴν παροῦσάν μας ἴσως ἰατρός τις τῶν ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσι τῆς νήσου ἔχων πεποίθησιν εἰς τὴν τέχνην του, δράξηται τῆς εὐκαιρίας πρὸς τὸ ν' ἀποκτήσῃ φήμην καὶ ὄνομα.

Ὅλως ὑμέτερος Κ. Α.

Ἐν Λαρνάκι 3 Ἰουλίου 1885.

Ἀφέντη μου Γαζετιέρη τῆς "Σάλπιγγος".

Λεμησός.

Σὲ παρακαλῶ πολὺ νὰ γράψῃς 'στὴν Γαζέτα σου αὐτὰ ποῦ θὰ σοῦ πῶ.

Ἐδῶ μέσα πολλοὶ παίζουν κουμάρι μὲ λίρες καὶ ἡ πολίτζια μοῦ φαίνεται ὅτι τὸ ξεύρει καὶ σιωπᾷ· ἐγὼ ὡς πτωχὸς ποῦ βρίσκομε μὴν εὑρίσκοντας δουλειὰν διὰ νὰ βγάλω τὸ ψωμί μου ἐδοκίμασα νὰ παίζω χαρτέλλες δηλαδὴ λοταρίαν μὲ καρπούζια, ψάρια καὶ τὰ παρόμοια. Ἀμέσως ἡ πολίτζια μοῦ πῆρεν ταῖς καρπούζαις μου πού μοῦ κοστίζανε 12 γρ. ἡ μόνη μου σερμαγιὰ καὶ μὲ ἐμπόδισε νὰ παίζω, ἐνῷ τὸν κουτζοδήμητρον καὶ ἄλλους ἄφηκεν ἐλευθέρους νὰ παίζουν. Τὴν νύκταν ποῦ τὸ μαράζι μου ποῦ χασα τὴν σερμαγιάν μου ἐμέθυσα λιγάκι καὶ τραγούδησα· ἀμέσως ἡ πολίτζια μέβαλε φυλακὴ 7 μέραις καὶ ἔσπαζα τζακιλούδια. Σοῦ φιλῶ τὸ χέρι σου ἐγὼ ὁ Κωστῆς τὸ μαυρὶ τῆς μικέλλενας.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	215—220
,, συνήθη γερὰ ,,	200—214
,, κόκκινα καὶ ξυνισμένα	180—195
Ρακὴ σοῦμα ἡ ὀκᾶ. παρ.	67
σῖτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
κριθὴ ,, ,,	11—12

Αἴνιγμα 70

Μὲ τὴν κεφαλὴν ἐπ' ὤμων
μὲ φορεῖς καὶ σὲ θερμαίνω.
Ἄνευ ταύτης ἂν μὲ ἴδῃς
ἀπὸ φόβον σὲ ψυχραίνω.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ Κος. Φίλιππος Χρ. Ααμπῆς μετακομίσας τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμησσὸς» εἰς τὸὐπ' ἀρι:θ. 143 καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ καὶ ἀγορᾷ κείμενον μαγαζεῖον, εἰδοποιεῖ πάντας, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατασκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συγκαταβατικωτάτας τιμάς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Ὁ κ. Παῦλος Σ. Δημητριάδης ἐκ Λάρνακος εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι ἀγοράζει παντὸς εἴδους μεταχειρισμένα Κυπριακὰ γραμματόσημα. Παραγγελίαι ἐπίσης λαμβάνονται παρὰ τοῦ ἰδίου περὶ προμηθεύσεως σφραγίδων καὶ διαφόρων ἄλλων πραγμάτων. Οἱ θέλοντες νὰ δώσωσι τοιαύτας παραγγελίας καὶ οἱ ἔχοντες γραμματόσημα πρὸς πώλησιν ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν ἴδιον.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἰατροῦ Καστὰν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πήχεις, βάθος δὲ 40 μετά τινων ἐν αὐτῷ θεμελίων.—Πωλεῖται ἐπίσης μία μερὶς (τὸ 1|40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Καπτὰν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὅλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησσῷ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.